

РЕШЕНИЕ

№ 138

гр. С., 09.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ПЪРВОИНСТАНЦИОНЕН
ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети ноември през
две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ради Ив. Йорданов

при участието на секретаря Юлиана Д. Божилова
като разгледа докладваното от Ради Ив. Йорданов Търговско дело №
20221800900090 по описа за 2022 година

Ищецът **И. Ц. П.**, с ЕГН*****, с адрес: гр.В., ул. "П." №*, чрез адв. Н. Н. Д. от
Софийска адвокатска колегия, е предявил иск по чл.511, ал.1 КЗ срещу **СДРУЖЕНИЕ
„Н.Б.Б.А.З.“**, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.,„Г.И.“ №*, ет.*
за осъждането му да му заплати следните суми:

100 000,00 лв. (сто хиляди лева), частично предявени от сума в размер на 200 000,00
лв. (двеста хиляди лева) - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в
болки и страдания, вследствие на причинени телесни увреждания при ПТП на 07.11.2020г.,
ведно със законна лихва върху размера на обезщетението за неимуществени вреди, считано
от 07.01.2021г. до окончателното погасяване на вземането, както и на основание чл.497,
ал.1, т.1 от КЗ - законна лихва върху общия размер на дължимото застрахователно
обезщетение (включващо както обезщетението за неимуществени вреди, така и лихвата по
чл. 429, ал. 3 от КЗ) считано от 29.01.2021 г. (денят следващ датата на изтичането на срока от
15 работни дни) до окончателното погасяване на вземането.

7 150,00 (седем хиляди сто и петдесет) лева - обезщетение за претърпени
имуществени вреди, свързани с извършването на разходи за лечение, ведно със:

на основание чл.429, ал.3 от КЗ - законна лихва върху размера на обезщетението за
имуществени вреди, считано от 07.01.2021г. (датата на уведомяването на кореспондента) до
окончателното погасяване на вземането, както и на основание чл.497, ал.1, т.1 от КЗ -
законна лихва върху общия размер на дължимото застрахователно обезщетение (включващо
както обезщетението за имуществени вреди, така и лихвата по чл.429, ал.3 от КЗ) считано от
29.01.2021 г. (денят следващ датата на изтичането на срока от 15 работни дни) до

окончателното погасяване на вземането.

Ищецът претендира и направените по делото разноси.

В исковата молба се твърди, че на 07.11.2020 г., около 06,30 часа на третокласен път 161, в района на 29-ти км., землището на с. Литаково, настъпва ПТП, при което лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ, управляван от неспособния водач И. С. С., ЕГН: *****, при движение с превишена и несъобразена с пътните условия скорост, навлиза в лентата за насрещно движение и реализира челен удар с правомерно движещия се автобус марка „Сетра“, модел „С 315 ГТ ХД“, ДК № МР 8760 ВТ, управляван от правоспособния водач И. Ц. П., ЕГН: *****,

В пряко причинно - следствена връзка с така настъпилото ПТП, пострадалият И. Ц. П., претърпява множество тежки телесни увреждания, които налагат спешната му хоспитализация в УМБАЛ „С. А.“ АД в град С., а именно: на 07.11.2020г. ищецът постъпва по спешност в лечебното заведение с болки в областта на лява и дясна подбедрица, по-силно изразена в ляво.

Увреденото общо здравословно състояние на ищеца е наложило да му бъде извършен пълен набор от образни и кръвни изследвания, в резултат на които е констатирано, че пострадалият е получил открито счупването на горния край на дясната тибия, фрактура на лява тибия в дистална част и на фибула в средна трета и дистална част, закрито счупване на лявата подбедрица, луксация на първа метатарзална кост на дясното ходило, фрактури на 2-4 метатарзални кости с дислокация, десностранен плеврален излив, множество рани и наранявания по цялото тяло, както и множество други.

Тежкото здравословно състоянието на ищеца е наложило на 09.11.2020 г. да бъде извършена оперативна интервенция под обща анестезия за открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация, тарзални и метатарзални на десен долен крайник и втора оперативна интервенция, също под обща анестезия за открито наместване на фрактура с вътрешна фиксация, тибия и фибула на долен ляв крайник.

Под обща анестезия и след щателно почистване на оперативното поле и покрИ.е със стерилно бельо е бил извършен латерален достъп и се е достигнало до фрактурата на десен крак, чрез тъп и остър начин, след което е извършена щателна хемостаза. Фрактурата е била репонирана и фиксирана с две 1/3 тубуларна плака и винтове. На втори етап е бил извършен медиален достъп за достигане до фрактурата по тъп и остър начин. Извършена е фиксация с канюлиран винт и 1/3 тубуларна плака, след което и контролни рентгенографии. Проверен е обемът на движение в глезенната става, след което е направен шев на тъканите по слоеве и поставена е суха стерилна превръзка.

На същата дата, но два часа по-късно е извършена и втората оперативна интервенция.

Под обща анестезия и след щателно почистване на оперативното поле и покрИ.е със стерилно бельо е бил извършен предно-медиален достъп и се е достигнало до фрактурата на ляв крайник по тъп и остър начин, след което е извършена щателна хемостаза. Фрактурата е била репонирана и фиксирана с винтове и киршнерови игли, след което и контролни

рентгенографии. След което е направен шев на тъканите по слоеве и поставена е суха стерилна превръзка.

По време на същата операция е извършена и още една интервенция, при което чрез предно-латерален достъп се е достигнало до фрактурата на тибията, чрез тъп и остър начин, след което е извършена щателна хемостаза. Латерално е била поставена преконтурирана заключваща плака за латерална проксимална тибия чрез MIPPO техника. Проверен е бил обемът движения в колянната става и са извършени контролни рентгенографии. Извършен е шев на тъканите по слоеве и е поставена суха стерилна превръзка.

По време на цялото болнично лечение, здравословното състояние на И. П. е наложило поставянето и използването на катетър, поради пълната му невъзможност да използва и двата си крайника, респективно да се придвижва самостоятелно.

Подробно описаното до този момент болнично лечение на пострадалия в УМБАЛ „С. А.“ АД - С. е продължило 8 дни до 16.11.2020 г., му е назначено провеждане на домашно лечение с категорична забрана за натоварване и на двата крайника, като към настоящия момент, пострадалият ни все още не се е възстановил напълно от причинените му тежки травми.

Видно от официалните свидетелстващи документи, с които е констатирано настъпването на процесното ПТП, отговорността за последното е на И. С. С., управлявал лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ. Ищецът счита, че с безспорното си непредпазливо и неправомерно поведение въпросният водач виновно допуска настъпването на процесното ПТП, като предприема движение с превишена скорост, в процесния случай явяваща се и несъобразена такава, с оглед метеорологичната обстановка, както и поради предприемане на неправомерна маневра „навлизане в лентата за насрещно движение“, без преди това да се увери, че същата е свободна. В резултат на така описано поведение на водача на лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ се стига и до реализирането на челен удар с автобус марка „Сетра“, модел „С 315 ГТ ХД“, ДК № МР 8760 ВТ, управляван от водача И. Ц. П., явяващ се непредотвратим за последния.

В пряка причинно-следствена връзка, с което са и претърпените неимуществени вреди от ищеца, изразяващи се в болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания.

По отношение на процесното ПТП е налице образувано досъдебно производство № 1/2021 г. по описа на ОСЛО при ОП - С., пр.пр. № 3326/2020 г. по описа на Окръжна прокуратура - С.. Което ще приключи с Постановление за прекратяване предвид разпоредбата на чл. 24, ал.1, т.4 от НПК, с оглед на това, че деецът - И. С. С., е починал и не е възможно да се образува наказателно производство срещу същия.

Видно от писмо с изх. № 1-2371/04.01.2021 г. по описа на НББАЗ, според данни от Българския информационен център на Гаранционен фонд и Информационен център на Гаранционен фонд на Република Румъния, лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ към датата на настъпване на процесното ПТП - 07.11.2020 г.

е имало издадена валидна застрахователна полица по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите № 2044263104 от румънската застрахователна компания Е. Романия асигураре СА.

Видно от същото писмо, номинираният кореспондент за обработка на щети, настъпили на територията на Република България на румънската застрахователна компания Е. Романия асигураре СА по чл. 510 от КЗ е „ЗД Е.“ АД.

Предвид дотук изложеното, намира настъпилото събитие, неговата противоправност и виновността на деца за безспорно доказани, а оттук и за доказано наличието на гражданска отговорност, попадаща в покритието на чл. 493, ал. 1 във връзка с чл.477, ал.1 от КЗ.

Ищецът, в качеството си на пострадало лице по смисъла на чл. 478, ал. 1 от КЗ, има право, на основание чл.511, ал.1, т.1 от КЗ, спазвайки процедурата по чл. 380 от КЗ да претендира от ЗД „Е.“ АД, в качеството му на номиниран кореспондент за обработка на щети, настъпили на територия на Република България на румънската застрахователна компания Е. Романия асигураре СА, сключила задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, изплащане на обезщетения за всички претърпени болки и страдания, както и имуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП, като съгласно чл.513, ал.1 от КЗ, в случай на съдебен иск от застрахователно събитие по чл.511, ал.1 от КЗ, НББАЗ е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд.

На 06.01.2021г. ищецът представил пред кореспондента ЗД „Е.“ АД, застрахователна претенция по реда на чл. 380 от КЗ, ведно с пълномощно, констативен протокол за ПТП с пострадали лица, писмо с изх. № 1- 2371/01.01.2021 г. по описа на НББАЗ, ИЗ № 19818/2020 г. на И. Ц. П., издадена от УМБАЛ „С. А.“ АД - град С., както и фактури доказващи извършените разходи, във връзка с причинените имуществени вреди на ищеца.

Извънсъдебната застрахователна претенция, е изпратена чрез „Български пощи“ ЕАД и видно от съставената обратна разписка е получена от кореспондента на 07.01.2021 г.

В тази връзка, следва да се има предвид, че съгласно чл.496, ал.3 т.1 от КЗ, приложима в процесния случай по аргумент от чл.512, ал.1 от КЗ, кореспондентът не може да откаже да се произнесе по основателността на претенция за обезщетение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, когато за удостоверяването на пътнотранспортно произшествие е представен констативен протокол за ПТП с пострадали лица.

В допълнение към горното, констативният протокол за ПТП с пострадали лица свидетелства за настъпването на процесното произшествие. Последният е надлежно съставен от компетентен държавен орган, съдържа всички необходими реквизити и е подписан от длъжностно лице. Налице са всички основания да се счита, че контролният орган е спазил стриктно служебните си задължения и процедурата по изготвянето на протокола, като е проверил надлежно всички факти, констатирани в него. В този смисъл по

своята правна природа констативният протокол за ПТП с пострадали лица съставлява официален свидетелстващ документ и съгласно чл. 179 от ГПК протоколът има обвързваща съда, респ. ответника, материална доказателствена сила относно фактите, осъществени от или в присъствието на длъжностното лице, а именно - механизмът на процесното ПТП.

В допълнение с молба от 16.01.2021г., предоставил на ЗД „Е.“ АД заверени преписи от изготвените по образуваното ДП № 1/2021 г. по описа на ОСлО, протокол за оглед на местопроизшествие, както и албум от оглед на ПТП, извършен на 07.11.2020 г.

Въпреки представянето на необходимия набор от документи по смисъла на чл.496, ал.3 от КЗ, получил отговор на 24.02.2021г., обективизиран в писмо с изх. № 96/5/24.02.2021г. по описа на ЗД „Е.“ АД, с който е уведомен, че следва да представи допълнително влязъл в законна сила акт за приключване на наказателното производство, всички изготвени по досъдебното производство съдебномедицински и автотехнически експертизи, разходоопрвдателни документи в оригинал, резултати от кръвните проби на двамата водачи, както и данни за банкова сметка.

С писмо с изх. № 96/6/07.04.2021г. по описа на ЗД „Е.“ АД, кореспондентът повторно и необосновано изисква подробно описаните по-горе допълнителни документи, които не са необходими за определянето на основателността и размера на предявената застрахователна претенция.

На 15.07.2021 г. от страна на ищеца са изпратени, чрез „Български пощи“ ЕАД, всички налични документи по образуваното ДП към онзи момент, а именно - съдебно - химическа експертиза № А-767/2020 г. на И. С., съдебно-медицинска експертиза на И. П., както и комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза.

Въпреки представянето на необходимия набор от документи по смисъла на чл. 496, ал. 3 от КЗ, както и допълнително изисканите от кореспондента документи, удостоверяващи по безспорен начин, както отговорността на делинквента, застрахован по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в Е. Романия асигураре СА, така и размера на предявената застрахователна претенция, ЗД „Е.“ АД не изпълнил вменените му от законодателя задължения на кореспондент, а именно да определи и изплати застрахователно обезщетение на пострадалия.

Ищецът И. Ц. П. намира така постановения от кореспондента отказ, по своята същност за неправилен. Счита, че исканите допълнителни доказателства са изискани в разрез с разпоредбата на чл. 106, ал. 5 от КЗ, съгласно която не се допуска изискване на доказателства, с които ползвателят на застрахователната услуга не може да се снабди поради съществуването на нормативни пречки или поради липсата на правна възможност за осигуряването им, както и на такива, за които може да бъде направена разумна преценка, че нямат съществено значение за установяване на основанието и размера на претенцията и целят необосновано забавяне и удължаване на процедурата по уреждане на претенцията.

С оглед на тези съображения, допълва, че липсата на банкова сметка, както и на други документи не възпрепятства възможността на кореспондента да разгледа претенцията

по своята същност и да определи застрахователно обезщетение за всяко едно увредено лице. Акцентиращ вниманието на уважания съдебен състав, че непредставянето на банкова сметка от страна на ищец, който желае да получи застрахователно обезщетение и е отправил писмена застрахователна претенция, има за последица единствено забава на кредитора по отношение на плащането, ако бъде постановен основателен отказ. Разбира се, такава лихва би се дължала, както е и в настоящата хипотеза, когато е налице неправилен отказ, съдържащ се в изискването на множество на брой документи, част от които физически не съществуват и към настоящия момент, различни от тези в чл. 498, ал. 3 от КЗ.

В унисон с Решение №167/30.01.2020 по дело №*273/2018г. по описа на ВКС, П-ро Т.О., сочи, че претендира както законна лихва върху заявените суми искова молба, съгласно чл.429 от КЗ от датата, на която е уведомил кореспондента с претенциите за неимуществени и имуществени вреди до окончателното изплащане на главниците - 07.01.2021 г., така и законна лихва върху същите тези суми (главниците и законните лихви по чл.429 от КЗ) съгласно чл.497, ал.1, т.1 от КЗ считано от датите на постановените откази - 29.01.2021 г. до окончателното им изплащане.

Вредите, които ищецът търпи в пряка причинно-следствена връзка с настъпилото ПТП и последиците от него, са както неимуществени, така и имуществени, като предмет на настоящата искова молба са и двата вида вреди.

Предвид гореописаните телесни увреждания на ищеца е проведено болнично лечение, а след това лечението е продължило в домашни условия. Поради естеството на травмите ищецът е изпитвал нетърпими болки в областта и на двата си крака, които дори и след приема на болкоуспокоителни не са изчезнали.

Нуждаел се е от постоянна чужда помощ при обслужване на ежедневните си нужди, тъй като както по време на продължителното болнично лечение - 8 дни, така и при домашното лечение е бил прикован на легло. Това обстоятелство му е създавало значителни неудобства, свързани с ползване на еднократни чаршафи, катетър, памперси и употреба на множество лекарства.

Допълнителни болки и страдания е причинил и фактът, че през първата фаза на болничното си лечение, на И. са били извършени не една, а две оперативни интервенции под обща анестезия за открито наместване на фрактурите на тарзалните и метатарзалните кости, както и тибията и фибулата и то с поставяне на метални вътрешни фиксации.

През периода от 07.11.2020г., когато е настъпил инцидентът и когато е започнало болничното лечение на ищеца до 09.11.2020 г., когато са били извършени двете оперативни интервенции с голям обем на сложност, пострадалият се е надявал, че здравословното му състояние ще се подобрява бързо. Част от особения интензитет на претърпените болки и страдания от ищеца, твърдим че се дължи именно на този факт. През този период след началото на болничното лечение не само, че не се е подобрявал от медицинска гледна точка, но и с всеки изминал ден, болките му са ставали все по силни, достигайки до степен на нетърпимост. С времето, паралелно с нарастващото страдание е изчезвала и надеждата за

бързо оздравяване и връщане към нормален и пълноценен живот.

Кулминацията на страданието в описания времеви интервал, настъпва на 09.11.2020 г., когато И. Ц. П. не само трябва да се справя с нечовешките болки, но разбира и новината, че трябва да му бъдат извършени оперативни интервенции с голяма степен на сложност, не само на единият, но и двата му крака.

Точно това е моментът и когато осъзнава, че периодът на болките, на възстановяването и времето през което ще е прикован на легло не само няма да свършат, а са едва в началото си.

Впоследствие И. П. се е придвижвал с помощни средства, първоначално с инвалидна количка, а по-късно с две патерици.

Влошеното здравословно състояние на ищеца се отразява тежко и на психиката му - той получава тежка и остра психотравма, чувства се много зле, става потиснат, затваря се в себе си, изпитва постоянно чувство на страх, тревожност, безпокойство, загубва апетита си, страда от безсъние, стряскане, кошмари, трудно се концентрира, става разсеян, раздразнителен и самовглъбен - откъснат от външния реален свят. Ищецът получава чести кризи - внезапно неволево спомняне за ПТП-то и отново преживяване на мъчителната психическа травма, което винаги е свързано с треперене, сърцебиене, главоболие, световъртеж, потене и много трудно се справя с ежедневните си задължения.

В момента ищецът продължава да е тревожно-дистимен, като тревожността се кумулира и страхът се засилва при качване в транспортно средство, което се явява изключително голям проблем и неудобство за доверителя ни, тъй като професията му е на професионален шофьор и е поставен в невъзможност да я упражнява. Изпитва нежелание да остава сам, има кошмарни нощни сънища от типа „флашбек“ във връзка с катастрофата, които водят до упорито безсъние. Също така, изпада в психогенни кризи с треперене и изтръпване на крайниците, и продължава да е силно раздразнителен.

Допълнителна психотравма причинява и обстоятелството, че дълго време И. Ц. П. е бил поставен в състояние на пълна зависимост от чужда физическа помощ, което го е карало да се чувства непълноценен и унижен.

Наред с горното, причинените тежки травми са поставили ищеца в невъзможност да работи и да се издържа, поради което не само не може да помага финансово на близките си, както е правил преди настъпването на процесния инцидент, но прави и него самия зависим и от чуждата финансова помощ. Всичко това води до развитие на посттравматично стресово разстройство.

Доколкото и към настоящия момент И. Ц. П. не е напълно възстановен, както и физически, така и психически от претърпения инцидент и до този момент не може да започне да работи напълно пълноценно и да се издържа самостоятелно, както е правил преди настъпването на трагичния инцидент, а именно работейки като „шофьор“ в „Цветина Мездра“ ЕООД.

След настъпването на процесния инцидент, И. Ц. П. е бил принуден да излезе в

отпуск по болест, който е продължил една година, през който период, И. Ц. П. е преминал и през три прегледа на ТЕЛК комисии.

Съгласно последното ТЕЛК решение от 03.02.2022г., на И. Ц. П. е определена работоспособност, равняващо се на 60 %, което показва, че и към настоящия момент продължава да не може да изпълнява професионалните си задължения, както е правил винаги до настъпването на процесния инцидент.

През целия си съзнателен живот до момента на настъпването на инцидента, доверителят ни винаги е работил и е подпомагал финансово семейството си, упражнявайки професията на „професионален шофьор“, което му е доставяло и голямо удоволствие. Именно това прави последиците от катастрофата за нещо още по-големи и мъчителни, тъй като е поставен в невъзможност да упражнява пълноценно професията си.

И към настоящия момент ищецът не се е възстановил от получените травми и няма гаранции дали и кога би могъл да възвърне предишното си състояние и начин на живот.

Предвид все още влошеното му здравословно състояние, както и поради поставените вътрешни фиксатори и планки, ищецът неминуемо ще претърпи и допълнителни оперативни интервенции. Поставените метални остеосинтези ще бъдат оперативно извадени в подходящ според лекарските предписания момент, което ще доведе неминуемо до нови болки и страдания и допълнителен възстановителен период при ищеца, с всички описани по - горе състояния и неудобства, нужди и затруднения, които е изпитвал непосредствено след първите операции.

Във връзка с претърпените телесни увреждания пострадалият е търпял, търпи и ще продължава да търпи болки и страдания за един неопределен период от време, същият все още се нуждае от чужда помощ и медикаменти. От претърпените увреждания и извършената операция, ще останат и белези по тялото на ищеца със загрозяващ характер, като ще са налични такива и от последващо премахване на поставени плаки и фиксатори. Усложнения към настоящия момент се очакват предвид тежките телесни увреждания и на двата долни крайника при ищеца.

Случилото се силно засяга психическото и емоционално здраве на ищеца, като налице промяна в същия и мирогледа му, виждане за бъдещето му и светоусещане и приемане на себе си. Освен физическите болки и страдания нанесена е и психологическа травма. Нарушен е и социалният живот на ищеца.

Обобщавайки, видно настъпилото събитие има за последица силно негативно влияние върху целия бъдещ живот на ищеца, който е претърпял и продължава да търпи болки и страдания от настъпилото ПТП, както и дискомфорт в ежедневието му, свързан с различни по вид психологични проблеми, които неимуществени вреди в тяхната цялост ще бъдат доказани с исканите гласни доказателствени средства и комплексна съдебна психологична и психиатрична експертиза.

Предвид финансовата обстановка, в която живее последните години, моли да вземете предвид и следното: Директен показател за икономическата обстановка е нивото на

инфлация, съответно дефлация. По данни на Националния статистически институт, в периода месец януари 2011 г. - месец ноември 2021 г. в страната са битували сериозни инфлационни процеси, като инфлацията е в размер на 21,3 %. Инфлацията в периода месец ноември 2016 г. - месец ноември 2021 г. е 17,8 %, а за периода месец ноември 2020 г. - месец ноември 2021 г. е 7,3 %. Към настоящия момент, процентът на инфлация е 20%, а индексът на потребителските цени показва покачване с 109,1%, спрямо предходната година. Поради тази причина, определеното от съда обезщетение трябва да бъде съобразено с инфлационните, съответно дефлационните процеси в страната. Щом цените на стоките и услугите нарастват, то покупателната способност на националната ни валута намалява. Това намаляване на покупателната способност на лева може да бъде компенсирано единствено чрез увеличаване на трудовите доходи и социалните плащания. В този смисъл, и нивата на присъжданите от съда обезщетения, също следва да бъдат поетапно актуализирани, за да не се стига до ситуации, в които обезщетението се явява обидно ниско на фона на претърпените от правоимащите болки и страдания.

Вземайки предвид гореизложеното, както и последователната съдебна и отчитайки, че справедливостта по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението при всеки решаван от него спор, както и, че преценката на съда за размера на обезщетението, макар и да е такава по справедливост, не може да бъде безгранична и безконтролна, от друга страна, намира, че обезщетенията, които се дължат от ответника - НББАЗ, за компенсиране на неимуществените вреди, изразяващи се в болки и страдания, подробно описани по-горе, които ищецът е претърпял, търпи и ще продължава да търпи, са в размер на 200 000,00 (двеста хиляди) лева, част от които в размер на 100 000,00 (сто хиляди) лева претендираме с настоящата искова молба.

По отношение на имуществените вреди:

Във връзка с процесното ПТП ищецът търпи имуществени вреди, свързани с извършването на разходи за лечение на получените травми в размер на 7 150,00 (седем хиляди сто и петдесет) лева, от които както следва:

5 470,00 лева - фактура № 1000145293/10.11.2020 г., ведно с фискален бон за медицински изделия;

1 680,00 лева - фактура № 1000145292/10.11.2020 г., ведно с фискален бон за медицински изделия;

Препис от исковата молба с доказателствата към нея е изпратен на ответника СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“, който в срока по чл.367, ал.1 ГПК е депозирал писмен отговор.

На този етап оспорва изцяло основанието и размера на предявените икове за неимуществени и имуществени вреди, претърпени от И. Ц. П., които да са произтекли от процесния пътен инцидент.

Оспорва изцяло отговорността на водача лек автомобил марка „Тойота“, с румънски

регистрационен № BV 07 GMJ - И. С. С. за настъпилото произшествие, механизма на реализирането му и причинната връзка между вредите и пътния инцидент.

Към настоящия момент отговорността на водача на „Тойота“, модел „Хайлукс“ за реализирането на процесното произшествие не е установена по надлежния ред. По делото е представен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица. По случая е образувано досъдебно производство № 3М 1/2021 г. по описа на ОСлО при ОП - С., пр. пр. № 3326/2020 г., което е висящо към настоящия момент.

Констативният протокол за ПТП няма обвързваща доказателствена сила по отношение на механизма на ПТП, предвид фактът, че съставилите го длъжностни лица не са очевидци на ПТП. Според трайната съдебна практика констативният протокол за ПТП, издаден след задължително посещение на мястото на ПТП от длъжностно лице на полицията в случаите на чл. 125 ЗДвП вр. с чл. 6 и чл. 7 Наредба № 1-167 от 24. 10. 2002г. за условията и реда на взаимодействие между контролните органи на МВР, застрахователните компании и Агенцията за застрахователен надзор при настъпване на застрахователни събития, свързани с МПС /отм. ДВ. бр. 69 от 19. 08. 2014г./, какъвто е представеният по делото, съставлява официален свидетелстващ документ относно пряко възприетите от съставителя му факти при огледа, относими за определяне на механизма на ПТП, като местоположение на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци, маркировката на местопроизшествието и др., като спрямо последните той се ползва с обвързваща материална доказателствена сила. Когато протоколът за ПТП не удостоверява всички релевантни за механизма на ПТП обстоятелства или преценката им изисква специални познания, които съдът не притежава, ищецът като носител на тежестта за установяване на механизма на ПТП, следва да ангажира и други доказателства - АТЕ, свидетели.

При условията на евентуалност оспорва изключителната отговорност на водача И. С. С. за реализиране на произшествието и настъпилите от него последици, предмет на настоящото производство, твърди че ищецът е съпричинил ПТП и претърпените от него телесни увреждания.

Оспорва изцяло претърпяването на неимуществените вреди от ищеца, които са предмет на настоящия иск и причинната връзка процесното ПТП.

На този етап по делото са представени единствено медицински документи, за разчитането на които са необходими специални познания в областта на медицината, с които страните в производството и съда не разполагат.

От представените към исковата молба доказателство не се установяват твърдените в нея вреди.

Евентуално, претендираният от ищеца размер на обезщетение за неимуществени вреди от 100 000 (сто хиляди) лева частично от 200 000 (сто хиляди) лева несъответни на претърпените от него вреди и завишени, съобразно принципа за справедливост, произтичащ от разпоредбата на чл.52 от Закона за задълженията и договорите, както и съобразно

трайната съдебна практика при определяне на размера на обезщетение за неимуществени вреди по аналогични случаи.

Оспорва изцяло претърпяването на имуществените вреди от ищеца, които са предмет на настоящия иск и причинната връзка процесното ПТП.

С исковата молба се претендират имуществени вреди, свързани с извършването на разходи за лечение, като не са конкретизирани в какво точно се изразяват извършените разходи и във връзка с какво са извършени.

Оспорва изцяло исковите за законна лихва, върху главницата за претендирани неимуществени вреди, поради неоснователност на главните иски, неоснователен се явява и акцесорния.

Евентуално, ответникът не е изпадал в забава от претендираната дата. Ответникът не е застраховател и не дължи лихва от датата на произшествието, от което са настъпили твърдените неимуществени вреди. В съответствие със специалния закон и в частност с разпоредбата на чл. 497, ал. 1, т. 2 от КЗ, НББАЗ дължи лихва едва след изтичане на законоустановения срок за произнасяне по извънсъдебната претенция, който не може да бъде по-дълъг от три месеца.

В допълнение, оспорва така определените периоди, от които се иска заплащане на законна лихва, които се припокриват в голяма част.

Претендира извършени от ответника разноси по делото.

В срока по чл.372, ал.1 ГПК, ищецът И. Ц. П., е депозирал допълнителна искова молба.

Във връзка със заявеното от ответника, поддържа всички свои доказателствени искания и ще се ползва от всички приложени писмени документи към исковата молба. Всички изложени от нас обстоятелства и твърдения са доказуеми в настоящия процес, като съответно е направил всички доказателствени искания, необходими за провеждане на пълно и главно доказване, които поддържа и счита, че същите са относими, допустими и абсолютно необходими, с оглед възможността на ищеца да докаже твърдените факти и обстоятелства, относно ПТП и неимуществените и имуществените вреди, които търпи.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва механизма на произшествието и отговорността на водача на лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ, управляван от виновния водач, в това число неговата вина и противоправно поведение, във връзка с което излагаме следното становище:

Ищецът И. Ц. П. заявява, че за посочения механизъм за настъпване на ПТП е ангажирал нужните доказателствени искания в т.2 на исковата ни молба, а доколкото при деликтната отговорност вината се презумира, то счита, че същата е налице. Съгласно въведената от законодателя оборима презумпция с чл.45 ал.2 от ЗЗД „Във всички случаи на непозволено увреждане вината се предполага до доказване на противното“ счита, че така направеното възражение следва да бъде доказано в настоящото производство от ответника

ангажирайки необходимите доказателства, като до извършване на съответните процесуални действия в унисон с нормативната уредба, вината на виновния водач се презумира. Нещо повече, гражданският съд разглежда и се произнася относно противоправността на конкретното деяние, като в тази връзка може да обоснове вината на делинквента и в този смисъл също се явява орган, който притежава правомощия и компетентност да се произнесе по въпроса за вината.

Обстоятелствата, на които се основават исковете и механизмът на настъпилото процесно ПТП, са видни от доказателствата, приложени към исковата молба, Констативен протокол за ПТП с пострадали лица, Комплексна съдебно-медицинска и автотехническа експертиза по ДП, фотоалбум, протокол за оглед на местопроизшествие, скица.

Представеният по делото Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 191 от 07.11.2020 г. на РУП - Ботевград е надлежно съставен от компетентни държавни органи, съдържа всички изискуеми реквизити и е подписан от длъжностните лица. Налице са всички основания да се счита, че контролните органи са спазили стриктно служебните си задължения и процедурата по изготвянето на документите, като са проверили надлежно всички факти, констатирани в тях. В този смисъл по своята правна природа този документ съставлява официален свидетелстващ документ и съгласно чл. 179 от ГПК има обвързваща съда материална доказателствена сила относно фактите, осъществени от или в присъствието на длъжностното лице.

Ответникът оспорва исковете - както по основание, така и по размер, като твърди, че претендираните сума, като обезщетение за неимуществени вреди е прекомерна и не кореспондира със законно прогласения принцип за справедливост.

Съгласно разпоредбите на закона обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост, както и последователната съдебната практика по приложението на чл.52 от ЗЗД и принципа на пълно и универсално обезщетяване на увреденото лице, закрепен в чл.51, ал.1 от ЗЗД, от една страна, и, отчитайки, че справедливостта по смисъла на чл.52 от ЗЗД не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението при всеки решаван от него спор, както и, че преценката на съда за размера на обезщетението, макар и да е такава по справедливост, не може да бъде безгранична и безконтролна, от друга страна, намираме, че обезщетението, което се дължи от ответника за компенсиране на неимуществените вреди, изразяващи се в болки и страдания, които доверителят ни е претърпял, търпи и ще продължава да търпи, е в размерите, описани в исковата молба.

Във връзка с изложеното смята, че претендираното обезщетение, не е завишено, и дори в разрез с моралните норми, компенсира вредите и е напълно съобразено с характера и степента на вредите, които по силата на физичните закони е невъзможно да бъдат компенсирани в буквалния смисъл на думата и твърдението на ответника, че така претендираните размери са прекомерно завишени смята, че не кореспондира в никакъв случай с принципа на справедливост съгласно чл.52 от ЗЗД.

Ответникът оспорва иска за причинени имуществени вреди, като твърди, че претендираните сума, като обезщетение за имуществени вреди не се намира в причинна връзка с процесното ПТП.

В депозираната от ищеца искова молба са представени доказателства, а именно фактура № 1000145293/10.11.2020 г., ведно с фискален бон на стойност 5 470,00 лева, както и фактура № 1000145292/10.11.2020 г., ведно с фискален бон на стойност 1 680,00 лева.

В така цитираните фактури е посочено, че същите са издадени за закупуването на медицински изделия. От представените медицински документи, издадени на И. Ц. П. по повод проведеното му болнично лечение в УМБАЛ „С. А.“ АД - гр. С. се установява, че медицинските изделия, представляват винтови и киршнерови игли, използвани за фиксирането на контузията на ляв долен крайник, както и преконтурирана заключваща плака латерално проксимална тибия, поставена в другия долен крайник на И. П., по време на извършените му оперативни интервенции на 09.11.2020 г.

Наведеното от страна на ответника твърдение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалия е напълно безпочвено, немотивирано и бланкетно.

Не става ясно, с кое свое действие или бездействие се твърди, че И. П. е допринесъл за настъпването на вредоносния резултат, като наред с това и липсват данни за подобно съпричиняване.

Съгласно константната и задължителна практика на ВКС, последователно е поддържано становището, че за да е налице съпричиняване като основание за намаляване на дължимото от застрахователя по застраховка “Гражданска отговорност” на автомобилистите обезщетение, е необходимо пострадалият обективно да е допринесъл с поведението си за вредоносния резултат, а не с условното и предполагаемото си поведение.

Според постановеното по реда на чл. 290 ГПК с характер на съдебна практика решение №169/28.02.12г. по т.д. №762/10г. на ВКС, II т.о., релевантен за съпричиняването и за прилагането на чл.51 ал.2 от ЗЗД е само конкретно установения принос на пострадалия, без който не би се стигнало /наред с неправомерното поведение на делинквента/до увреждането.

Приносът на пострадалия следва да бъде доказан при условията на пълно и главно доказване от страната, която го е въвела. Изводът за наличие на съпричиняване на вредата не може да почива на предположения, а намаляването на дължимото обезщетение за вреди от деликт по правилата на чл. 51, ал.2 от ЗЗД изисква доказани по безспорен начин конкретни действия или бездействия на увреденото лице, с което то е способствало за настъпването на вредите.

Претендира законна лихва върху заявените суми в исковата молба, съгласно чл.429, ал.3 от КЗ от датата на предявяване на застрахователната претенция пред кореспондента - 07.01.2021 г. до окончателното им изплащане, както и

Претендира законна лихва върху заявените суми в исковата молба, съгласно чл.497,

ал.1, т.1 от КЗ считано от 29.01.2021 г. - 15 работни дни след уведомяването с извънсъдебната претенция на кореспондента - до окончателното им изплащане.

Съгласно чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 от КЗ, лихвите за забава, за които застрахованият по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите /ЗЗГОА/ отговаря, се покриват от застраховката, и са част от дължимото застрахователно обезщетение. Същите на основание чл. 429, ал. 3 от КЗ се плащат от застрахователя в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност), считано от датата на узнаване за събитието.

Тоест, застрахователното обезщетение по ЗЗГОА включва, наред с главницата (претенциите за неимуществени вреди) и лихвата върху нея, която се дължи от делинквента, считано от най-ранната дата, от която застрахователят е узнал за вредоносното събитие, до датата на окончателното погасяване на вземането.

Наред с горното, КЗ урежда и самостоятелно задължение за лихви на застрахователя, свързани с неговата (а не на делинквента) забава с определянето и изплащането на застрахователно обезщетение, а именно, съгласно чл. 497, ал. 1 от КЗ, застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение (главница и лихва по чл. 429, ал. 3 от КЗ), ако не го е определил и изплатил в срок, считано от по-ранната от двете дати:

изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 от КЗ;

изтичането на тримесечния срок по чл. 496, ал. 1, освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3 от КЗ.

Съгласно чл. 497, ал. 2 от КЗ, дължимите от застрахователя лихви по ал. 1, както и присъдените срещу застрахователя лихви за забава и съдебните разноски, могат да надхвърлят застрахователната сума по чл. 492 от КЗ. Това е така, тъй като задължението за лихви по ал. 1 не попада в покритието по ЗЗГОА и не е част от дължимото застрахователно обезщетение, а отговорност на застрахователя за неговата самостоятелна забава с определянето и изплащането на дължимото обезщетение.

Обобщавайки, отговорността на застрахователя за лихви по чл. 497 от КЗ е за забава на самия застраховател с определянето и изплащането на застрахователното обезщетение, част от което е и вземането за лихви по чл. 429 от КЗ. Двете задължения за лихви (по чл. 429 и чл. 497 от КЗ) са с различни правни основания (едното е част от общия размер на дължимото застрахователно обезщетение, а другото е за забава на застрахователя с определянето и изплащането на общия размер на дължимото застрахователно обезщетение), и могат да съществуват паралелно, като подлежат на доказване в процеса по общия ред.

Аналогичността на отговорността на НББАЗ по отношение на задължението за лихви, с тази на застрахователното дружество и в частност с тази на застрахователя на лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ- Е. Романия

асигураре СА, произлиза от разпоредбата на чл. 511, ал. 1, т. 2 от КЗ, съгласно който в случай на настъпило застрахователно събитие на територията на Република България, с участието на виновен водач, управляващ МПС, което обичайно се намира в държава, чието национално бюро членува в Съвета на бюрата, претенцията се обработва от номинирания кореспондент за обработка на щети за територията на Република България.

Именно такъв е и процесният случай, доколкото Е. Романия асигураре СА, в качеството си на застраховател по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите на лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ е номинирал кореспондент за Република България, в лицето на ЗД „Е.“ АД. Извънсъдебната претенция от ищеца е надлежно предявена пред номинирания кореспондент за обработка на щети за територията на Република България, но същата не беше удовлетворена в рамките на предвидения законов срок.

Изложеното до този момент, намира приложение в пълна сила и спрямо дължимите лихви за забава, с оглед на обстоятелството, че същите са дължими и покрити от застрахователя по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

Съгласно чл.513, ал.1 от КЗ, в случаите на съдебен иск, произтичащ от застрахователно събитие по чл.511, ал. 1 и при спазване на реда по чл.511, ал.3 бюрото е единствено процесуално легитимирано пред компетентния български съд, което правно основание чл.497, ал.1, т.1 от КЗ и чл.429, ал.3 от КЗ, само и единствено към НББАЗ, поради което счита че претенциите за дължими лихви се явяват допустими и насочени срещу процесуално легитимирана страна.

Моли посочените в настоящата допълнителна искова молба, обстоятелства да бъдат отчетени при постановяване на акта по същество и съобразяване на всички относими обстоятелства към определяне размер на дължимо застрахователно обезщетения, съгласно принципа на справедливост в конкретния случай, тъй като справедливостта следва да бъде преценявана през призмата на индивидуалността на конкретните обстоятелства. Справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за всеки отделен индивид във всеки конкретен случай.

В срока по чл.373 ГПК ответникът СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“ представя допълнителен отговор.

Поддържа изложените вече възражения и искания.

Поддържа оспорването на твърдения в исковата молба механизъм на ПТП и отговорността на водача на лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ. Според трайната съдебна практика констативният протокол ПТП, издаден от длъжностно лице съставлява официален свидетелстващ документ относно пряко възприетите от съставителя му факти при огледа като местоположение на МПС, участници в ПТП, характера и вида на нанесените щети, пътните знаци, маркировката на

местопроизшествието и др., като спрямо последните той се ползва е обвързваща материална доказателствена сила. Протоколът обаче не съставлява официален свидетелстващ документ за самия механизъм на ПТП, предвид фактът, че длъжностното лице не е пряк на свидетел на ПТП.

Поддържа заявеното при условията на евентуалност оспорване на изключителната отговорност на водача на лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ за реализиране на произшествието и настъпилите от него последици, предмет на настоящото производство.

Твърденията за съпричиняване ще докаже чрез поисканата съдебна медицинска експертиза.

Поддържа възраженията си за завишен размер на иска за имуществени вреди, като без да омаловажава изпитаните болки, страдания и затруднения от ищеца, то обезщетението следва да е в справедлив размер и да не води до неоснователно обогатяване. Ищецът следва да докаже в условията на пълно и главно доказване твърдените травми, болки и страдания.

Поддържа възраженията си относно началната дата на дължимост на законна лихва. НББАЗ не е застраховател и спрямо него не се прилагат разпоредбите на чл. 493 и чл. 429 от КЗ. Дейността на НББАЗ и отговорността му са уредени в нарочна глава четиридесет и осма в Кодекса за застраховане, като правилата за застрахователите се прилагат само при изрична препратка към съответната норма. В настоящия случай отговорността на НББАЗ е в качеството на национално бюро на основание чл. 511, ал. 3 от КЗ, предвид това, че процесното ПТП е настъпило на територията на Р България с участие на водач който управлява моторно превозно средство, което обичайно се намира в държава, чието национално бюро членува в Съвета на бюрата. Съгласно чл.512, ал.1 КЗ, когато към бюрото или кореспондента се предяви претенция за обезщетение, се прилага чл. 496 КЗ. Разпоредбата на чл. 496, ал. 1 КЗ предвижда, че срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции, в този смисъл е Решение № 163/04.10.2016 г. по т. д. № 3456/2015 г. на ВКС, I т. о. където е прието, че началния момент, от който ответникът /НББАЗ/ дължи законни лихви предвид разпоредбата на чл.282, ал.5 КЗ/отм./, на който съответства чл.496, ал. 1 КЗ, доколкото Бюрото не е застраховател нито делинквент, а законодателно му е възложена отговорност за чуждо задължение, това е изтичането на срока за произнасяне по претенцията на пострадалото лице.

В допълнение на горното, в нито една от хипотезите на отговорност на НББАЗ не се дължи лихва за забава от завеждане на извънсъдебната претенция.

Поддържа изцяло изразеното становище по доказателствата в отговора на исковата молба, заедно с направените доказателствени искания като относими към направените възражения.

Софийският окръжен съд, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и съгласно разпоредбата на чл.235 от ГПК намира за установено следното от фактическа страна:

По делото се прие заключение на съдебна автотехническа експертиза. От заключението се установява, че на 07.11.2020 година, към 6,30 часа, в посока от с.Литаково, към гр.Ботевград, по третокласен №161 от републиканската пътна мрежа, със скорост около 111 километра в час се е движил лек автомобил „Тойота Хайлукс” с регистрационен номер RO BV 07 GMJ, управляван от И. С. С..

Пътят в този участък е бил с двупосочно платно за движение, с по една лента за движение в противоположните посоки, отделени една от друга посредством единична прекъсната линия „МЗ”, всяка с ширина по 3,50 метра, сухо асфалтово покритие, нормална видимост.

Придвижвайки се по гореописания начин, лек автомобил „Тойота” е изменил траекторията си на движение и е навлязъл в лентата за насрещно движение, където със скорост около 81 километра в час, в посока от гр.Ботевград, към село Литаково се е движил автобус „Сетра” с регистрационен номер BP 87 60 BT, управляван от И. Ц. П.. Водачът П. е забелязал това навлизане и е задействал спирачната система на автобуса за аварийно спиране, но независимо от това, удар между челните леви части на превозните средства е настъпил, следствие на което са нанесени дълбоки деформации в двата автомобила и лек автомобил „Тойота”, е започнал едно ротационно движение в посока обратна на посоката на въртене на часовниковата стрелка с ос на въртене вертикалната си ос и така се е установил в мястото, където е описан в протокола за оглед на местопроизшествие.

След удара автобус „Сетра” е продължил в посока напред и в дясно по отношение първоначалната си посока и също се е установил в крайпътното пространство, където е описан в протокола за оглед на местопроизшествие.

Изводимо от горните изчисления, към момента на навлизане на лек автомобил „Тойота” в лентата за насрещно движение, челната част на автобусът се е намирала на около 42,3 метра от мястото на удара. Опасната зона за спиране в конкретните пътни условия за автобуса е била 92 метра, при което причините за възникване на ПТП следва да се търсят в субективните действия на водачът на лек автомобил „Тойота Хайлукс”, който при движение по двупосочен път с две ленти за движение е навлязъл и се е движил в лентата за насрещно движение

По делото се прие заключение на съдебномедицинска експертиза. От заключението се установява, че ищецът И. Ц. П. е получил следните увреди:

Счупване на костите на дясната подберица /голяма и малкопищялна кости/ с разместване на костните фрагменти.

Бималеоларно счупване на лявата подбедрица.

Счупване на втора, трета и четвърта предходилни кости на лявото ходило.

Уврежданията се дължат на удари с или върху твърди тъпи предмети със значителна енергия на въздействието.

Счупването на костите на дясната подбедрица /голяма и малкопищялна кости/ с разместване на костните фрагменти по своя медикобиологичен характер е увреждане представляващо ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО НА ДЕСНИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК за срок от около 7-8 месеца.

Бималеоларното счупване на лявата подбедрица по своя медикобиологичен характер е увреждане представляващо ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК за срок от около 4-5 месеца.

Счупването на втора, трета и четвърта предходилни кости на лявото ходило, по своя медикобиологичен характер е увреждане представляващо ТРАЙНО ЗАТРУДНЕНИЕ НА ДВИЖЕНИЕТО НА ЛЕВИЯ ДОЛЕН КРАЙНИК за срок от около 2-3,5 месеца.

По повод фрактурите му е приложено оперативно лечение.

Възстановителният период при пострадалия е приключил, като са налице остатъчни прояви, изразяващи се в ограничение на движението на лявото ходило, оточност и болезненост, както и деформация на дясната подбедрица, намаление на обема на мускулатурата на двете подбедрици.

В приложената история на заболяването по делото са отразени две оперативни интервенции, при което е извършена кръвна репозиция и метална остеосинтеза на фрактурите.

Уврежданията подлежат на възстановяване.

Следствие на извършените оперативни интервенции са останали ръбци по кожата на долните крайници, които са ясно забележими и ще останат до живот. Размерът им е описан при прегледа.

В първите 1-2 месеца след травмата пострадалият е търпял значителни по интензитет болки, които в следствие на намалели до изчезването им. Понастоящем със сигурност ще изпитва болка при физическо натоварване на крайниците и при промяна на времето, които ще се наблюдават доживот.

Уврежданията са довели до силно затруднение в придвижването и обслужването в рамките на посочения възстановителен период.

В приложената история на заболяване в терапевтичния план са отразени приложените медикаменти в хода на лечението на пострадалия до изписването му. Понастоящем няма данни по делото същият да се нуждае от някаква терапия във връзка с травмата, няма приложени рецепти с изписани медикаменти, както и касови бележки от закупуването на такива. Уврежданията са от такова естество, че към настоящия момент не изискват медикаментозна терапия с изключение на обезболяващи при проява на по-силна болезненост.

Следствие на травмата има деформация на дясната подбедрица в областта под

коляното, оточност на лявата глезенна става, болезненост и ограничение на движенията в същата. Налице е намален обем на мускулатурата на двете подбедрици. Болезнеността е намаляла до поносимост, като е най-изразена сутрин при раздвижване на крайниците, засилва се при физическо натоварване и промяна на времето, като ще се наблюдава доживот.

По принцип метала се отстранява след около една година. Пациентът решава дали да бъде отстранен или не. Отстраняването става с оперативна интервенция, която има постоперативен възстановителен период, свързан с болки и известни затруднения в движенията породени от болката, за срок от около 20-25 дни.

Състоянието е описано при проведения преглед на 28.10.22г. За в бъдеще няма да настъпи подобрене на състоянието. Възможно е с напредване на възрастта да се задълбочат затрудненията в движението на крайниците и засилване на болезнеността.

Приложените фактури са за закупуване на остеосинтезните средства, които не се заплащат от НЗОК.

При подобни травматични увреждания е важна рехабилитацията и физиотерапията за правилното протичане на възстановяването. По делото няма документи, сочещи провеждането на такива процедури.

По делото се разпита свидетелката Лидия Петрова П.а, съпруга на ищеца.

„На 7.11.2020г., на Архангелова задушница, моята майка беше починала, приготвих в нейната къща за панихидата. Понеже той в 4,30 ч. сутринта излезе за курса, трябваше да донесе две блюда, бяхме ги поръчали там в една фурна. Телефонът ми беше в нашата къща. Той се забави. Обадиха ни се хора, които са били на работа и викат: „Те ще му отрежат краката! Те ще му отрежат краката!“. Веднага със сестра ми и зет ми тръгнахме за С., племенникът ми е тука и той вече ни каза, че нали е с два счупени крака. Дойдохме тук, в болница „Св. Анна“ и д-р А. Илиев ни пусна при него, а той беше целият жълт, неадекватен и вече беше с единия крак, на който бяха сложили някакво желязо, екстензия може би, почти не говореше и просто беше в шок, а и катетър имаше. Говорихме там с доцента. Не му направиха веднага операция. В „Св. Анна“ я направиха операцията и сме много благодарни на тези хора. Остана в болницата една седмица и вече вкъщи си го закарахме със сина ми, обаче той 90 дни беше неподвижен, тука беше с катетър, не можеше да уринира, много тежко в началото, в стрес. Аз през цялото време съм била до него, помагах му с тоалетен стол, викахме сестра да му бие клексан, защото тогава му се биеше и инжекция в корема. Идваше медицинска сестра, тя му биеше клексана в корема, а той е много притеснителен. Вземаше Оки за обезболяване, колегите му от Турция му бяха донесли една кутия. Беше първо неподвижен, след три месеца беше раздвижването. Беше неподвижен първо и с двата крака, с единия крак беше 90 дни, а с другия - 60 дни, но поради естеството не можеше и с двата в тоя момент. Използваше количка, ние сме в къща и по стълбите с дъщеря ми и сестра ми сме го изнасяли с количката по стълбите. Той първоначално не искаше да вижда и хора. Кошмарите му бяха почти всяка нощ. Колегите му идваха, много добре се отнесоха,

всички казваха „Добре, че не сме били ние“, а пък пътниците само казваха: „Добре, че беше бай И.!“ . Докато са го рязали пожарникарите през цялото време е казвал, той това и бълнува: „Спасете хората! Спасете хората!“, винаги го казва, сега по-рядко. Сега много рядко е с бастун, повечето е така, той е и малко инат и е инатлъка надви, иначе тоя десният крак е счупен, сигурно костта ще му се сменя след някое време на десния крак. От един месец се върна на работа, той не е такъв човек, той е деен човек и вече се изнервя жестоко, кара с едно бусче лекарите от В. и Мездра сутрин и вечер от един месец.

Кажи-речи до петия месец ползвахме количката и патериците. След петия месец почна да прави първи стъпки, благодарим на физиотерапевта, то почина това момче тая година, но това момче му вдъхна кураж, даже то го предизвика просто да си кара колата. Физиотерапия през седмица извършваше, правеше ги една седмица, а другата седмица почиваше.

Отрази му се емоционално тоя инцидент. Когато го взехме със сина ми тук от болницата той ей така се криеше, сега просто се стресира, сега по-рядко, но пак си бълнува, но просто се изнервя да е бездеен, не може, той е свикнал да работи и това най-вече го притеснява, че не може сега да върши тия неща, които е вършил. Във всяка къща си има мъжка работа, аз не мога всичко да върша, но той това вече не го може, не може да кляка, трябва да лази и въобще трудно, ходи си все пак сам до тоалетна, но аз досега все още му помагам за къпането. Емоционално никак не се е възстановил, ама физически той е инат и даже и да го боли пие си хапчетата и не споделя вече, ако го боли не споделя. Преди беше по-общителен, сега е по-необщителен.“

Видно от писмо от Националното бюро на автомобилните застрахователи от 04.01.2021г. за лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMИма издадена полица №*044263104 от румънската компания Е., като кореспондент за обработка на щети е ЗД „Е.“ АД.

По делото се представиха фактури от 10.11.2020г. за закупуване на медицински изделия на стойност 7150,-лв.

С молба от 07.01.2021г. ищецът И. Ц. П. е отправил искане за заплащане на застрахователна претенция към ЗД „Е.“ АД.

С отговор от 07.04.2021г. ЗД „Е.“ АД е отказал изплащането на обезщетение за неимуществени вреди.

При така приетата фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Съдът намира, че искът е допустим и частично основателен.

Ищецът И. Ц. П. е предявил пряко срещу СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“ осъдителни иск за обезщетение за претърпени неимуществени вреди от непозволено увреждане, в резултат на ПТП, настъпило на територията на България, като моторното превозно средство е незастраховано и обичайно се намира на държава членка, чието национално бюро е страна по многостранно споразумение. Правното основание на иска е чл.511, ал.1, т.1 от КЗ, във вр. с чл.45 ЗЗД и чл.52 ЗЗД във връзка с чл.497 ал.1 т.2 КЗ.

От събраните доказателства и приетата автотехническа експертиза се установява, че на

07.11.2020 година, към 6,30 часа, в посока от с.Литаково, към гр.Ботевград, по третокласен №161 от републиканската пътна мрежа, със скорост около 111 километра в час се е движил лек автомобил „Тойота Хайлукс“ с регистрационен номер RO BV 07 GMJ, управляван от И. С. С..

Придвижвайки се по гореописания начин, лек автомобил „Тойота“ е изменил траекторията си на движение и е навлязъл в лентата за насрещно движение и реализирал челен сблъсък с автобус „Сетра“ с регистрационен номер BP 87 60 BT, управляван от И. Ц. П..

При злополуката е причинено на И. Ц. П. счупване на костите на дясната подберица /голяма и малкопипщялна кости/ с разместване на костните фрагменти, Бималеоларно счупване на лявата подбедрица и счупване на втора, трета и четвърта предходилни кости на лявото ходило.

С това при условията на непредпазливост като форма на вината, водачът И. С. С., не е предвиждал, но е могъл и е бил длъжен да предвиди настъпването на общественоопасните последици е реализирал ПТП, при което е са настъпили горепосочените увреждания на И. Ц. П.. По този начин съдът приема за доказано извършването на деянието от страна на И. С. С., неговата противоправност, вината му за настъпилото ПТП и настъпването на вредоносния резултат. От това следва несъмнен извод за наличието на обективния и субективния елементи от общия деликтен фактически състав по чл.45 от ЗЗД: деяние, противоправност на деянието, вреди, причинно-следствената връзка между деяние и настъпилите вреди, вина на водача.

Лек автомобил марка „Тойота“, с румънски регистрационен № BV 07 GMJ, който е имал валидна задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена с румънската застрахователна компания Е. Романия асигураре СА, към датата на ПТП 07.11.2020г.

По отношение на възражението на ответника СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“ за съпричиняване от страна на пострадалия, съдът намира същото за неоснователно. Същото е бланкетно и недоказано. Ударът е станал в лентата за движение на автобус марка „Сетра“, модел „С 315 ГТ ХД“, ДК № МР 8760 BT, управляван от И. Ц. П., изцяло по вина на починалия И. С..

С това съдът приема, че е доказано, че ищецът И. Ц. П. е претърпял значителни по интензитет болки около 2 месеца след травмата. Видно от показанията на разпитаната свидетелка Лидия Петрова П.а, ищецът е понесъл болки и страдания, което му се отразило негативно в емоционален и психологичен план.

Дължимото обезщетение следва да бъде определено по справедливост-чл.52 ЗЗД и съобразно общественото разбиране за справедливостта като пострадалият към датата на настъпване на ПТП е на 64г. Съдът кредитира показанията на разпитаната свидетелка П.а за болките и страданията понесени от ищеца, заключенията на СМЕ и САТЕ като последователни и непротиворечиви. С оглед на горното размерът на обезщетението следва да бъде определен на сумата от **90 000 лв.** До този размер искът е основателен и доказан, а за разликата до пълния предявен размер от 100000,-лв., предявен като частичен от 200000,-

лв. е неоснователен.

По отношение на обезщетението за забава върху главницата, съгласно чл.497 ал.1 т.2 КЗ следва да се присъди от 07.04.2021г. след изтичане на срока по чл.496 КЗ.

По иска за имуществени вреди.

Искът е основателен и доказан като закупените медицински изделия са необходими за лечението на пострадалия и не се покриват от НЗОК, според заключението на СМЕ.

При този изход на спора и на основание чл.78 ал.1 ГПК и чл.38 ЗА и чл.7 ал.2 т.4 Наредба №1/2004г. за минималните адвокатски възнаграждения ответникът СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“ следва да бъде осъден да заплати на пълномощника на ищеца адв.Н. Н. Д. **7850,-лв.**, разноски по делото, съобразно уважената част от иска.

Ответникът СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“ е направил разноски в размер на 15180лв. адвокатско възнаграждение и 600,-лв. за експертизи. Ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Съдът намира възражението за основателно, като адвокатското възнаграждение следва да се намали до размера на минималното адвокатско възнаграждение по чл.7 ал.2 т.5 от Наредба №1/2004 8936лв., 600,-лв. за СМЕ и САТЕ или в общ размер на 9536лв. При този изход на спора и на основание чл.78 ал.3 ГПК ищеца И. Ц. П. следва да понесе направените от ответника разноски в размер на **889,97лв.**, съответно на отхвърлената част от исковете.

Съгласно чл.71 ГПК, чл.78 ал.6 ГПК и чл.1 от Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по ГПК, на СОС следва да се присъди дължимата държавна такса в размер на 3886,-лв. (4% върху 97 150лв.), както и направените разноски в размер на 600,-лв. или общо **4486,-лв.**

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 511, ал. 1, т. 1 от КЗ във връзка с чл.497 ал.1 т.2 КЗ, **СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“**, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.,Г.И.“ №*, ет.*, да заплати на **И. Ц. П.**, с ЕГН***** , с адрес: гр.В., ул. “П.“ №1, сумата **90000,00 лв.** (деветдесет хиляди лева), частично предявен от 200 000,00 лв. - обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, вследствие на причинени при ПТП на 07.11.2020г. телесни увреждания, ведно със законна лихва върху размера на обезщетението за неимуществени вреди, считано от 07.04.2021г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за остатъка до пълния предявен размер от 100 000 лв. и за периода от 07.01.2021г до 06.04.2021г. лихва за забава, като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл. 511, ал. 1, т.1 от КЗ във връзка с чл.497 ал.1 т.2 КЗ, **СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“**, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.,Г.И.“ №*, ет.*, да заплати на **И. Ц. П.**, с ЕГН***** , с адрес: гр.В., ул. “П.“ №1, сумата **7150,00** (седем хиляди сто и петдесет) лева - обезщетение за претърпени имуществени вреди, свързани с извършването на разходи за лечение, вследствие на ПТП от 07.11.2020г, ведно със законна лихва върху сумата от 07.04.2021 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за остатъка до пълния предявен период като неоснователен.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.1 ГПК и чл.38 ЗА и чл.7 ал.2 т.4 Наредба №1/2004г.

за минималните адвокатски възнаграждения **СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“**, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.,Г.И.“ №*, ет.*, да заплати на адв.Н. Н. Д. гр.С. ул.“Х.Б.“ №* Четвърти полуетаж офис 4, сумата от **7850,-лв.** (седем хиляди осемстотин и петдесет лева), представляващи разноски по делото, съобразно уважената част от иска.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.3 ГПК, **И. Ц. П.**, с ЕГН*****, с адрес: гр.В., ул. “П.” №1 да заплати на **СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“**, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.,Г.И.“ №*, ет.*, сумата от **889,97лв.** (осемстотин осемдесет и девет лева и деветдесет и седем стотинки), представляващи разноски по делото, съобразно отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.6 ГПК **СДРУЖЕНИЕ „Н.Б.Б.А.З.“**, с ЕИК***** със седалище и адрес на управление: гр.С., ул.,Г.И.“ №*, ет.*, да заплати на **СОФИЙСКИЯ ОКРЪЖЕН СЪД** гр.С. бул. „В.“ №* сумата **4486,-лв.** (четири хиляди четиристотин осемдесет и шест лева), представляващи държавна такса и деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок връчването му на страните.

Съдия при Софийски окръжен съд: _____